

HERFST 2023

INOVUM *straat*

MAGAZINE | NUMMER 10

*Zelfstandig
thuis blijven
wonen met
VPT*

Interview

Je maakt onderdeel uit van het netwerk om de cliënt heen

Mannen-Soos

Gezellig bijpraten met een kopje koffie en iets lekkers

Groen doet goed

De tuin is een plek voor iedereen

INHOUDSOPGAVE

Inovum Straalt is een uitgave voor bewoners, verwanten, vrijwilligers & medewerkers van Inovum.

4

Zo lang mogelijk zelfstandig thuis blijven wonen met Volledig Pakket Thuis (VPT)

Volledig Pakket Thuis is voor mensen met een indicatie voor langdurige zorg (WLZ-indicatie) die graag zelfstandig thuis willen blijven wonen.

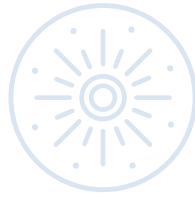
14

Groen voelt goed

De tuin is het waard om te blijven ontdekken. We hebben zo'n 30 verschillende groenten en bloemen en 12 verschillende kruiden.

Wat vind je waar?

- 3 Voorwoord
- 4 Interview: Zo lang mogelijk zelfstandig thuis blijven wonen met Volledig Pakket Thuis (VPT)
- 6 Reportage: De Mannen-Soos
- 8 Fotopagina Beukenhof
- 10 Fotopagina Gooiers Erf
- 12 Fotopagina Veenstaete
- 13 Geestelijke verzorging: De L voor even
- 14 Groen voelt goed
- 16 Gedicht Herfst
- 17 Kent u deze nog?
In Memoriam - Ben Spekman
- 18 Mandala kleurplaat
- 19 Puzzel
- 20 Thema-avond; Verlies en verdriet
Social media | Colofon

Voorwoord

Beste lezer,

Gastvrijheid en een warm welkom staan bij haar hoog in het vaandel: Tessa Otten. Ze is sinds 2021 werkzaam voor de afdeling Support. Ze neemt de telefoon op als je het algemene nummer van Inovum belt en is dan ook vaak de eerste die cliënten, naasten en collega's te spreken krijgen. Voor Inovum Straalt is ze dit keer ook degene met het eerste woord.

Ik werk al heel lang voor Inovum. In mei 2022 had ik mijn 25-jarig jubileum. Ik begon bij de Beukenhof achter de receptie. Met één avonddienst in de week. Daar kwamen steeds wat diensten bij als er een collega wegging. Uiteindelijk ben ik 20 jaar werkzaam geweest als Teamleider Receptie met een fijn en hecht team. Ik kijk dan ook met heel veel plezier terug op deze periode. Ik kende alle bewoners, alle naasten, collega's en zij kenden mij. In de jaren 90 was er een gezellige Taveerne waar bezoek en bewoners koffie konden drinken, een borrel kwamen doen. De Taveerne werd gerund door medewerkers, maar in de avonduren waren er vrijwilligers. Na de verbouwing in 2007 kwam het grote restaurant. Het was altijd heel gezellig.

De openingstijden van de receptie veranderden gaandeweg. De avonddiensten kwamen te vervallen. We gingen steeds iets vroeger dicht. In 2021 werd de receptie opgeheven, in navolging tot veel andere zorginstellingen. Ik ben overgegaan naar de nieuw op te zetten afdeling Support, waar ik met 2 collega's werkzaam ben. In feite werd de frontoffice min of meer een backoffice. Gelukkig kan ik op deze plek nog steeds mijn voorliefde voor de zorg en gastvrijheid combineren. En heb ik nog steeds de contacten met cliënten en naasten. Het past bij mijn behulpzame karakter.

Belangrijk vind ik dat je als medewerker van Inovum de cliënt aan de telefoon, of naaste die op bezoek komt echt hoort. Laat merken dat je luistert, vraag door naar wat iemand wilt of zoekt. Of als je mensen ontvangt, echt ziet. Sta even op als je zit om iemand recht in de ogen te kunnen kijken. Dan maak je contact. Daar word ik in ieder geval in mijn werk heel blij van. Als ik goed naar mensen luister en daardoor ook beter kan helpen. Die behulpzaamheid zit er heel diep in bij mij. "Nee, is geen antwoord" zeg ik altijd. Ik probeer altijd te zoeken naar een passende oplossing.

Wat ik wil zeggen nu ik het eerste woord heb? Ik wens iedereen gewoon toe dat ze het fijn hebben bij Inovum, dat we respectvol met elkaar omgaan. Mijn motto is: behandel een ander zoals je zelf behandeld wilt worden. Zo simpel is het. ■

Tessa Otten | medewerker Support

Sabine met eerste cliënt mevrouw Romeijn.

ZO LANG MOGELIJK ZELFSTANDIG THUIS BLIJVEN WONEN MET VOLLEDIG PAKKET THUIS (VPT)

Volledig Pakket Thuis is voor mensen met een indicatie voor langdurige zorg (WLZ-indicatie) die graag zelfstandig thuis willen blijven wonen. Astrid Bagmeijer en Manuela Buursink praten je helemaal bij over deze nieuwe dienst van Inovum.

Manuela: “We zijn heel enthousiast over Volledig Pakket Thuis (VPT). Mensen willen tegenwoordig langer thuis blijven wonen in de eigen vertrouwde omgeving. Met VPT maken we dat mogelijk. We zijn 16 oktober gestart met een VPT-team in Hilversum.

De ambitie is om snel een tweede team in Hilversum te starten en ook VPT aan te bieden in Wijdemeren. Bel ons, zou ik zeggen.”

Astrid: “We beginnen altijd met een huisbezoek. Samen met de cliënten kijken wij eerst of VPT passend is en inventariseren we wat er nodig is. Dat kan zijn hulp in de huishouding, er samen op uit gaan, verzorging of verpleging, verzorgen van maaltijden of dagbesteding. Samen komen we tot afspraken. ►

De hulpvraag is achter iedere voordeur weer anders. Zo gaan we aan de slag bij een cliënt die al ruim een jaar niet meer buiten komt, terwijl ze dolgraag weer eens op een terrasje wil zitten met een kopje koffie. Dan vraag je door en merk je dat waar de cliënt een probleem zag, wij een oplossing zien. Dat terrasje gaan we gewoon weer doen. Daarnaast kunnen we ook nog zorgen voor een schoon huis of hulp bij persoonlijke verzorging, hoe mooi is dat.”

Manuela: “De cliëntcoaches zijn het aanspreekpunt voor cliënt en mantelzorg. Zij coördineren alle zorg en ondersteuning met een klein team van vaste gezichten. Is er terminale nachtzorg nodig? Dan regelen zij dat met een onderaannemer. Advies op het gebied van veilig bewegen in eigen huis? Daar helpen zij ook bij.”

Astrid vult aan: “Cliënten die thuis wonen zijn over het algemeen meer in beweging dan wanneer ze in een verpleeghuis wonen omdat er thuis niet altijd iemand aanwezig is om te helpen. Met bewegen in je eigen omgeving blijf je langer in staat om thuis te kunnen wonen.

Hulpmiddelen kunnen er voor zorgen dat thuis wonen mogelijk blijft. Zo zetten we de Sensara in, een sensor dat bijhoudt wat ‘normale’ verplaatsingen zijn in huis en alarmeert wanneer er iets gebeurt wat niet ‘normaal’ is, zoals een cliënt die in de nacht gaat dwalen. Zo lang en veilig mogelijk thuis, met eigen regie centraal en een fijne dag voorop, daar draait het om bij VPT. En als het echt niet meer gaat, dan helpen we ook. Met een plek in een woonvoorziening en een warme overdracht.”

Wat zou je adviseren aan iedereen die nadenkt over de oude dag?

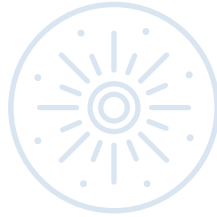
“Denk tijdig na over waar en hoe je woont, wat je zelf graag wilt blijven doen en wie in jouw netwerk je kan helpen als het minder gaat. Kun je al aanpassingen doen die handig zijn als je minder mobiel wordt? Je kunt ons bellen voor informatie, advies en voorlichting, ook als er nog geen WLZ-indicatie is aangevraagd. Om een vertrouwensband op te bouwen is het belangrijk dat we al in vroeg stadium van dementie betrokken zijn, zodat men gewend raakt aan de aanwezigheid van zorgmedewerkers uit een vast team.” ■

Roos en Sabine hebben al veel ervaring als cliëntcoach in een VPT-team. Wij vroegen hen wat het werk zo leuk maakt.

Roos: “Doordat je als team vaak meerdere keren per week over de vloer komt, kennen we al heel snel het netwerk van de cliënt. Wie er een kopje koffie komt drinken of wel eens een boodschap doet. Zo weet je waar je onderdeel van uitmaakt: het netwerk om de cliënt heen. Samen zorgen we ervoor dat langer thuiswonen met een indicatie gewoon kan.”

Sabine: “Dit werk is zo leuk omdat het zo afwisselend is. De cliënt bepaalt. Dus de ene keer maak je met iemand een wandeling in de herfstzon, om vervolgens bij een andere cliënt te ondersteunen bij de eetmomenten in verband met slikproblemen.”

De Mannen-Soos

Iedere donderochtend 11.00u, Gooiers Erf te Hilversum, komen de mannen van de Heren-sociëteit bij elkaar om een uur bij te praten met een kopje koffie en iets lekkers. Deze donderdag was het niet anders. Behalve dat ze Mannen-Soos toch een makkelijker woord vonden om te onthouden. Bij deze passen we het aan.

Een voor een komen ze binnen. Vier mannen nemen plaats aan tafel. Niet iedereen kan er bij zijn vandaag. En helaas heeft de groep afscheid moeten nemen van enkele leden. “Ook dat is onderdeel van het leven”, begint Robert Onderwater, welzijnsmedewerker Gooiers Erf en initiatiefnemer van de Mannen-Soos. “We hebben ook een nieuw lid in ons midden, Gijs. Welkom”. De koffie wordt intussen ingeschonken door vrijwilliger Abdulhay en ook de cakejes gaan rond. Robert stelt iedereen voor aan de nieuwkomer. “Gijs, we hebben het je makkelijk gemaakt. Want dit is Jan, dat is Jan en daar zit ook een Jan”. “Ja, het is hier een lekkere Jan-boel”, grapt Jan van D.

De toon is gezet. De Mannen-Soos is er voor het gesprek, de lach en de gezelligheid. De tijdschriften van weleer liggen op tafel, net als een pot met gespreksonderwerpen, spelletjes en kranten. We beginnen met een rondje. Gijs stelt zichzelf voor en vertelt over zijn beroep, waar zijn wieg stond en over zijn vrouw en familie.

Jan H. was leraar Duits. Meteen laten de tafelgenoten even hun kennis van de Duitse taal horen en volgens Jan H. doen ze dat heel goed. Het is ‘ein wunderschöne tag’ en de rijtjes naamvallen vliegen om de oren. Andere Jan werkte als stukadoor. Of zoals hij het zelf zegt: “ik roerde in de kuip”. In zijn werklevens heeft hij veel mooie gebouwen helpen opknappen zoals de Hollandsche Manege in Amsterdam en het Krasnapolsky hotel. Jan van D. zat in de technische grafische hoek van de drukkerij. Hij maakte kranten en beelden op uit allemaal kleine puntjes in de kleuren zwart, rood, blauw en geel. Zette je 2 kleuren puntjes

heel dicht tegen elkaar, dan ontstond er een nieuwe kleur. Hij had vannacht nog flink gedroomd over de drukkerij en dan houdt hij de hele dag die beelden in zijn hoofd. Volgens eigen zeggen stond hij “best chagrijnig” op, maar was dat inmiddels, aangeschoven aan tafel, weer weg. De afleiding van de andere mannen doen hem goed.

Al snel gaat het over iets anders: of de mannen gerookt hebben. Bij de vroegere mannen-soos stond het vast blauw van de rook, maar gelukkig zijn de mannen gestopt. Jan H. liep halve marathons ondanks de vele sigaretten. Jan, de stukadoor, heeft nooit gerookt. Op latere leeftijd stak hij wel eens een sigaartje aan, maar nooit over de longen. Gijs rookte behoorlijk, maar had geen problemen om te stoppen; “van de een op de andere dag nooit meer een sigaret aangeraakt”. ►

Robert pakt de krant erbij en leest een paar koppen voor met een korte uitleg waar het over gaat. Soms pakken de mannen het onderwerp op om er verder over te praten, zoals over het monument dat geplaatst gaat worden in Eemnes ter nagedachtenis van het neerstorten van een brits gevechtsvliegtuig. Gijs vindt dat mooi: “Het monument helpt mensen met de herinneringen aan de oorlog.” Ook Jan H. vindt het goed dat het monument geplaatst wordt; “het mag niet vergeten worden.” De oorlog heeft flinke mentale wonden achtergelaten bij de vader van Jan H. “Ik mocht van mijn vader niet met Duitse soldaten praten of daar chocolade van aannemen. Maar ik heb gelukkig in mijn leven heel veel leuke Duitse mensen ontmoet.” Het heeft hem ook niet weerhouden om leraar Duits te worden.

De mannen praten nog over hobby’s. Jan van D. heeft vroeger veel getennist. Totdat zijn zicht minder werd en hij de bal niet goed meer aan zag komen. “Op een gegeven moment was ik zo gefrustreerd dat ik

het racket zo kapot sloeg. Ik heb daarna nooit meer een voet op de tennisbaan gezet. Niet omdat ik het vervelend vond om te verliezen, maar omdat ik het gewoon niet meer kon.” “Verliezen moet ook niet erg zijn, dan is de tegenstander gewoon beter. Dat moet je accepteren”, vertelt Jan H. Gijs speelde badminton en Jan, de stukadoor, vertelt dat hij niet zo sportief was maar wel eens op de tennisbaan stond in de tuin van zijn schoonvader Toon Hermans. Die had ook een zwembad en stuk bos in de tuin. De man gaf graag aan zijn omgeving. “Ik heb nog steeds kleding van hem, en hoedjes en petten kreeg ik ook. De man had genoeg, hij had ook een Maserati staan (duur automerk)”. Als zij zelf een miljoen zouden hebben, dan zijn ze zelf ook heel vrijgevig. “Ik geef aan mijn kinderen en mijn vrouw, ik heb niets meer nodig”. “Ik geef het aan goede doelen weg”. “Vroeger zou ik er misschien een mooie auto van hebben gekocht, maar nu, ik zou het weggeven.” Het is bijna 12.000 en de mannen worden onrustig. “Straks is mijn vrouw er al”. Als geroepen komen de eerste collega’s de heren ophalen. Tot volgende week. ■

BEUKENHOF

Herfst stukjes

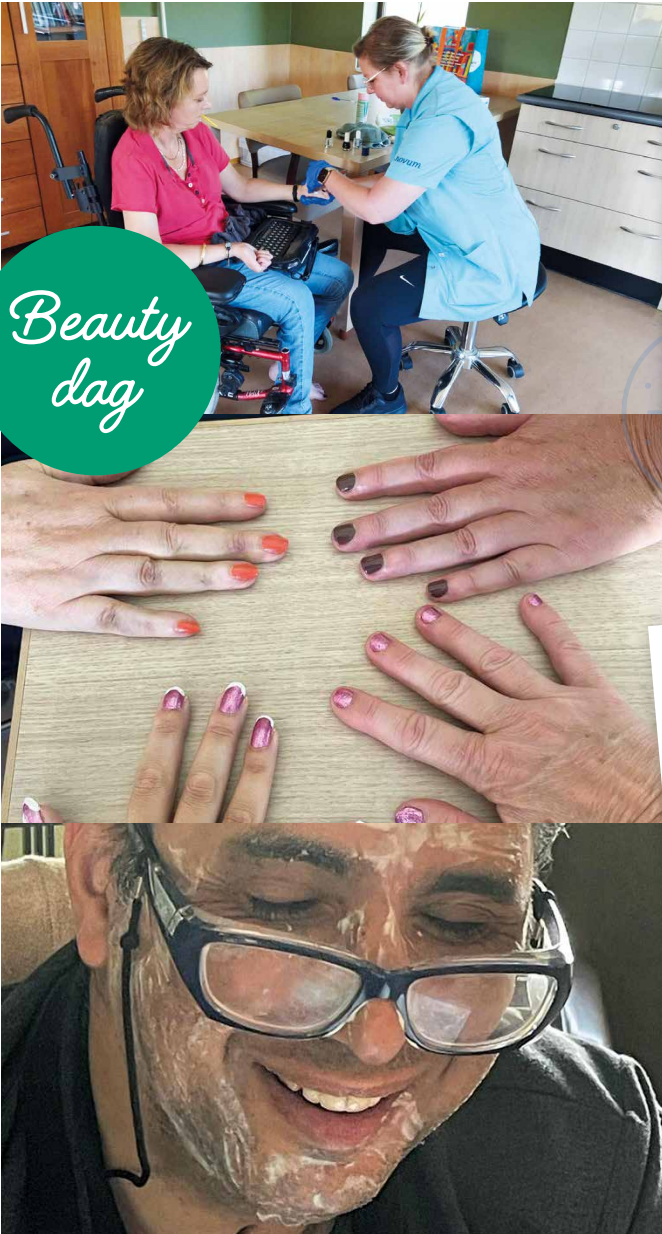
DIERENPARK AMERSFOORT

JAARMARKT

Beauty dag

GENIETEN VAN MUZIEK

PAARDENTHERAPIE

BLOEMSCHIKKEN

GOOIERS ERF

LEKKER BEWEGEN

CREATIEVE WORKSHOP

DANSEN IN DE NIEUWE BRASSERIE

MUZIKAAL OPTREDEN

NOG 1 RONDJE VAREN

HIGH TEA MET JONGE MOEDERS

Heide in bloei

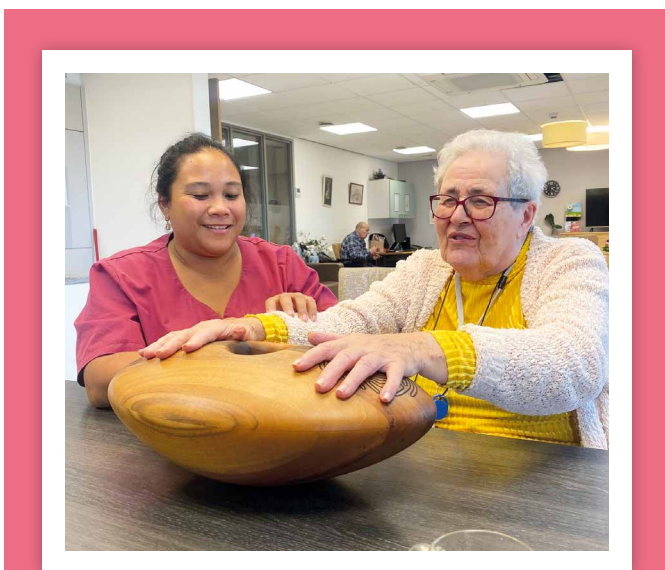
VEENSTAETE

VAATWASSER UITRUIMEN

Roze
koek

CRDL

MUZIEKMIDDAG

De L voor even

Er was eens een vrouw die zichzelf voorbijliep.

En dat is een heel erge aandoening.

Als ze 's morgens opstond, dacht ze aan 's middags.

En als ze 's middags aan tafel zat, was het weer:

'Wat zal ik vanavond eten?'

En als ze dan eindelijk 's avonds naar bed ging,

lag ze weer te piekeren wat ze de volgende dag allemaal zou gaan doen.

Telkens als ze op straat liep, rende ze zo hard dat de mensen zeiden:

'Die loopt zichzelf voorbij... Die daar vergeet te leven!'

De vrouw sprak ook de hele tijd met zichzelf.

Om met anderen te praten, daar had ze geen tijd voor.

Ook dat hoorde bij haar aandoening.

En weet je wat ze zei?

'Ik moet nog even... Laat ik gauw eens even... Ik kan nog net even...'

Nu was er in dat land een dokter, die zeer wijs was.

Toen deze dokter de vrouw zag en hoorde praten, zei zij:

'Beste mevrouw, u bent heel erg ziek en ik weet wat u mankeert.'

'Zeg het dan maar eens gauw, dokter', zei de vrouw,

'ik moet namelijk vlug nog even...'

'Zie je, daar heb je het weer', zei de dokter,

'Jij bent zo haastig, jij laat telkens de 'L' liggen.'

'Wat laat ik liggen?', vroeg de vrouw.

'De 'L', zei de dokter. 'Zet de 'L' steeds voor EVEN.

En plotseling ga je anders leven.'

'Goed, dokter, ik zal het doen', antwoordde ze en weg was ze weer.

Maar telkens als de vrouw de 'L' voor even zette, schrok ze zich dood.

Ik moet nog... Leven... Laat ik gauw eens... Leven... Ik kan nog net... Leven.

Ze plofte in een stoel en zei zacht...

'Ik kan nog wel even... nog wel Leven.'

En vanaf dat moment liep de vrouw zichzelf niet meer voorbij.

Ze bleef bij zichzelf. Ze had een huis van binnen gevonden

En wie dat vindt, vindt rust.

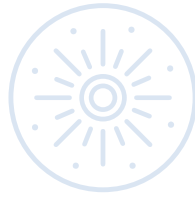

*De tuin
is er voor
iedereen*

De natuur zorgt een gevoel van geluk. Het nodigt uit om te bewegen en contact te maken. Ook in de herfst is het op mooie dagen volop genieten van de tuin. Tijd om de tuin in te gaan.

(Tekst gaat verder in de volgende pagina) ↗

GROEN

VOELT GOED

Tuinvrouw Roos vertelt over de tuin van Gooiers Erf. “Ik verzorg de tuin als vrijwilliger. De tuin is het waard om te blijven ontdekken. We hebben zo’n 30 verschillende groenten en bloemen en 12 verschillende kruiden. Ik houd van de kleur van zonnebloemen, geraniums, goudsbloemen en grote dahlia’s. De moestuin beplanten we zo zodat er ieder seizoen wat valt te oogsten, in de winter hebben we zelfs boerenkool en spruiten.

Sommige bewoners gaan elke dag even in de tuin kijken en dan hoor ik “de tuinbonen moeten worden geoogst!”. Bewoners helpen graag met het uitzaaien en verzorgen van de planten. Dit doen we in de huiskamers tot de planten genoeg liefde hebben ontvangen dat ze de tuin in mogen. Familieleden helpen ook vaak door bijvoorbeeld de planten water te geven. Zo blijft iedereen betrokken. Wat we oogsten gaat in kleine porties naar de keukens van de huiskamers. Dat regel ik met de woningen. Maar als de aardbeien, frambozen, bramen en cherry tomaatjes rijp zijn, zet ik er een bordje bij dat ervan gegeten mag worden. Verser kan niet.

De tuin is echt een plek voor iedereen. Er valt genoeg te beleven met de muziekpaal, waar muziek uitkomt als je in de buurt beweegt. Dit stimuleert een dansje en geeft vaak veel plezier samen. Er is een boter-kaas en eieren spel en ik zet regelmatig iets nieuws neer zoals een puzzeltocht of een waslijn met was van 7 beroepen. Je kunt ook heerlijk zitten in de schommelbanken of onder een van de overkappingen; lekker knus en uit de wind. Er is ook een insektenhotel, een ANWB paaltje en een weerstation. Oftewel genoeg te beleven, te benoemen, je over te verbazen of even samen te doen. Tijdens de koude dagen kun je dekentjes gebruiken die in de mand onder de afdakjes liggen. Ga lekker naar buiten.”

Ook in de Beukenhof wordt er aandacht besteed aan een tuin waar wat te beleven valt voor de bewoners en bezoekers. Thanja vertelt: “Ik word vaak tuinvrouw Thanja genoemd omdat ik de activiteiten Groene Vingers en Bloemschikken doe en ook de uitjes naar de tuinentra verzorg. Daarnaast werk ik samen met vrijwilligers met regelmaat de tuin bij.”

De tuin van de Beukenhof ligt op dit moment flink ondersteboven vanwege de verbouwing en is voor een deel afgesloten. Toch is er genoeg te beleven, ook in de herfst. De voorzijde is vorig jaar mooi aangeplant met vaste planten en zijn het bezichtigen waard vanwege de mooie bloeiers en grassen. Her en der staan bordjes met de naam en een foto erbij zodat je kunt zien wat voor plant het betreft.

Er is een tijdelijk pad zodat je naar de vijver en de hooischuur kunt wandelen. Ga je het bruggetje over dan kom je op het landgoed van De Buitenhof terecht, dit is niet van Inovum maar je mag er wel wandelen als het hek open is en de eigenaren van de regeneratieve boerderij aanwezig zijn. Je kunt dan bij de paardenweide kijken of bij de kippen. Wil je niet te ver? Loop achter de vijver langs dan zie je de welbekende ooievaarsnesten en op een afstandje in het gras de bijenkorven die door een imker verzorgd worden. Verder heb je op dit pad zicht op een paardenbak en op de vijver met mooie waterlelies en ‘sigaren’ die aan de rand van het water staan.

Pluk- en moestuin

Rondom het kappelletje hebben we met bewoners een pluk en moestuin opgezet. Bewoners mogen aangeven waar wat moet staan en stekjes, planten en ideeën aanleveren. Leuk om te zien welke seizoensgroenten klaar zijn voor de oogst. ■

Herfst

Het wordt steeds vroeger donker, de temperatuur die daalt.

Natte, winderige dagen, de zon die steeds lager straalt.

Enkele dieren maken zich op voor een winterslaap.

Terwijl andere naar warmere gebieden trekken om de winter door te brengen.

De tijd waarin veel gewassen gereed zijn voor de raap.

Bomen hun takken met minder bladeren bedekken om in kleurtinten te vermengen.

Dit seizoen stimuleert mens en dier om wat meer binnen te verblijven.

De rustige opmars naar de winter die de kou weer zal omschrijven.

Toch maak ik even een ommetje door het gure herfstweer.

Kijk ik uit naar een heerlijk warme drank bij mijn terugkeer.

Juist deze wisseling in jaargetijden is wat ik waardeer.

De transformatie van zomer naar winter in prachtige herfst sfeer.

Een voetenstoof was vroeger dé oplossing voor koude voeten. De stoof is een houten kistje, dat aan één kant open is, met gaten aan de bovenkant. In de stoof werd een kom van aardewerk of metaal geplaatst waarin gloeiende kooltjes waren gelegd. De voeten werden op de stoof geplaatst zodat die warm werden. Door een deken of kledingstuk over de benen en stoof te doen hield men de warmte vast en werden ook de onderbenen verwarmd. Wel uitkijken dat de sokken niet verbrandden. Bij sommige Nederlandse kerken was het mogelijk voor de duur van de dienst een voetenstoof te huren. Toen er centrale verwarming kwam, werden de nutteloos geworden stoven van generatie op generatie in de familie doorgegeven. Als bijzettafeltje of om planten op te zetten. Wie heeft er nog één?

**KENT U
DEZE
NOG?**

In Memoriam - Ben Spekman

In de vorige editie van ons magazine Inovum Straalt zette jij nog jouw gedachte over de zorg, Inovum en de toekomst van beide op papier in Ben's blog. Nu helaas, wanneer wij dit schrijven, heb je het leven losgelaten.

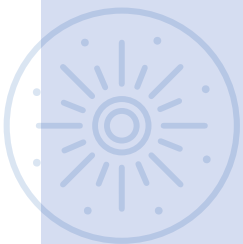
Je was sterk in jouw geloof dat we als mensen solidair moeten zijn met medeburgers die zorg nodig hebben. Eerst nog vrijwillig, maar zoals jij zei: "er komt een tijd dat vrijblijvendheid plaats moet maken voor betrokkenheid". Die oproep voor betrokkenheid kon alleen jij maken. Want jij was zeer betrokken. Bij veel verschillende organisaties zette jij je vrijwillig in, waaronder bij Inovum. Je begon in 'de kantine' van de Beukenhof (nu de Brasserie). Later ging jij je hard maken voor de bewoners. Je nam plaats in de Cliëntenraad en in de partnergroep, ook al was je geen naaste of partner van bewoner. Je startte jaren geleden ook met de Nieuwsbrief van de Beukenhof, de Beukennote. Met jouw achtergrond in de journalistiek was het bijna vanzelfsprekend dat jij de mooiste verhalen op kon halen en delen. Van de Beukennote gingen we over naar een Inovumbreed magazine, dit blad. Jouw bijdrages aan het magazine bleven, ook toen het minder ging. Jij had een duidelijke rol in de redactie, naast schrijver van vele artikelen was je ook meelezer, wat je altijd deed vanuit het standpunt van bewoners en naasten. Wat hebben zij eraan?

Je hield er van om 'jus' toe te voegen aan de verhalen. Want jus maakt alles lekkerder om te lezen. Jus bestaat uit fijne en opvallende woordjes en zinnen die mensen gebruiken tijdens interviews. Jij kon dat als geen ander. Jus toevoegen. Lieve Ben, wij zullen je missen als redactielid, maar vooral als persoon. We hebben respectvol aan de zijlijn meegeleefd en gezien hoe jij met een nieuwsgierigheid en diepgaand onderzoekend vermogen passend bij een uitstekende journalist omging met jouw laatste hoofdstuk.

Dank je wel Ben. Namens de hele redactie.

**MANDALA
KLEUR
PLAAT**

THEMA-AVOND; VERLIES EN VERDRIET

Rouw ervaar je niet alleen wanneer een naaste overlijdt, het kan je ook overkomen wanneer degene van wie je houdt door ziekte of een ongeval sterk is veranderd, naar iemand die anders op je reageert, je niet meer herkent of lichamelijk afhankelijk wordt.

Beide vormen van rouw komen we veel tegen in de zorg die Inovum biedt. Naasten en ook medewerkers willen we graag helpen bij het rouwproces. Vandaar dat we een thema-avond organiseren met

het onderwerp: **elkaar**

helpen bij verlies en verdriet, een opdracht voor al wie van mensen houdt. Spreker op deze avond is Manu Keirse. Hij is klinisch psycholoog, doctor in de geneeskunde en een autoriteit in België en Nederland als het om verdriet, verlies en de laatste levensfase gaat.

Datum: Donderdag 8 februari 2024
Tijd: 19.30-21.30 uur (inloop vanaf 19.00 uur)
Locatie: Omgeving Hilversum/Wijdemerren (locatie volgt nog)

Meer informatie zal binnenkort te vinden zijn op onze website. Eerste contactpersonen en Inovum collega's krijgen per mail nog een uitnodiging. Aanmelden kan al wel vast via de link op deze webpagina: www.inovum.nl/thema-avond

*afscheid nemen is niet loslaten
het is een andere manier van vasthouden*

Volg je ons ook?

Vaker leuke foto's kijken of weten wat we doen? Volg ons dan.

www.facebook.com/inovumzorg

www.instagram.com/stichtinginovum_

Colofon

Redactie

Saskia Haanappel
Vrijwilligers coördinator

Marlous ten Haring
Communicatieadviseur

Robert Onderwater
Welzijn Gooiers Erf

Wil Spekman
Vrijwilliger

Anneke van Henten
Vrijwilliger

Ontwerp

Nathalie Rossen
Mooi Werk Ontwerp